

מסכת תמורה

פרק ה

א. כיצד מערימים על הבכור. מבקרת שהיתה מעברת, אומר, מה שבעמץך של זו, אם זכר, יולדת זכר, יקרב עולה. ואם נקבה, זבחי שלמים, יולדת נקבה, תקרב שלמים. אם זכר עולה, אם נקבה זבחי שלמים, יולדת זכר ונקבה, הזכר יקרב עולה, והנקבה תקרב שלמים:

ב. יולדת שני זכרים, אחד מהו יקרב עולה, והשני יפкар לתיבי עולה, ודמיו חלין. יולדת שני נקבות, אחת מהו תקרב שלמים, והשנייה תפкар לתיבי שלמים, ודמיי חלין. יולדת טמתום ואנדרוגינוס, רבונו שעמונו בנו גמליאל אומר, אין קדשה חלה עליהם:

ג. הוא אמר, ולדה של זו עולה והיא שלמים, דבריו קיימים. היא שלמים וכן הדעת עולה, הרי זו ולד שלמים, דברי רבי מאיר. אמר רבי יוסי, אם לכון נתפנו מתחלה, הואל ואיל אפשר לקרות שני

שְׁמוֹת כְּאַחַת, דָּבָרִיו קִימִים. וְאֵם מִשְׁאָמֵר הָרִי זֶה שְׁלָמִים, גַּמְלָךְ
וְאָמֵר וְלֹכֶה עֹזֶלה, הָרִי זֶה וְלֹד שְׁלָמִים:

ד. הָרִי זֶה תְּמֻוָּת עֹזֶלה וְתְּמֻוָּת שְׁלָמִים, הָרִי זֶה תְּמֻוָּת עֹזֶלה,
דָּבָרִי רַבִּי מַאיָּר. אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, אֵם לְכַוּ נִתְפְּכוּ מִתְחַלָּה, הַזָּאֵיל וְאֵי
אֲפָשָׁר לְקַרְוֹת שְׁנֵי שְׁמוֹת כְּאַחַת, דָּבָרִיו קִימִין. וְאֵם מִשְׁאָמֵר תְּמֻוָּת
עֹזֶלה, גַּמְלָךְ וְאָמֵר, תְּמֻוָּת שְׁלָמִים, הָרִי זֶה תְּמֻוָּת עֹזֶלה:

ה. הָרִי זֶה תְּחַת זֶה, תְּמֻוָּת זֶה, חַלּוֹפֶת זֶה, הָרִי זֶה תְּמֻוָּה. זֶה מִתְחַלָּת
עַל זֶה, אֵינוֹ תְּמֻוָּה. וְאֵם קִיה הַקָּדוֹשׁ בָּעֵל מָוָם, יָצָא לְחַלְיוֹן וְאַרְיוֹן
לְעַשּׂוֹת קָדִים:

ו. הָרִי זֶה תְּחַת חַטָּאת, וְתְּחַת עֹזֶלה, לֹא אָמֵר כְּלוּם. תְּחַת חַטָּאת זֶה,
וְתְּחַת עֹזֶלה זֶה, תְּחַת חַטָּאת וְתְּחַת עֹזֶלה שְׁפִישׁ לֵי בְּתוֹךְ הַבָּיִת, קִיה
לוֹ, דָּבָרִיו קִימִין. אֵם אָמֵר עַל בְּהֵמָה טְמֵאָה, וְעַל בְּעֵלָת מָוָם, הָרִי
אַלּוּ עֹזֶלה, לֹא אָמֵר כְּלוּם. הָרִי אַלּוּ לְעֹזֶלה, יִמְכְּרוּ וַיְבִיאוּ בְּקָמִינָם
עֹזֶלה: